

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201847
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815201847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinkovej v právnej veci navrhovateľa Y. D., bytom V., W. XX/X proti odporkyni U. D., bytom V., Y. XXXX/XXA, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom S. D., nar. XX.XX.XXXX, mal. U. D., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. D., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u otca, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. novembra 2015, č.k. 6P/8/2015-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e s tým**, že obaja rodičia budú zastupovať a spravovať majetok mal. detí.

Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa manželstvo účastníkov uzatvorené dňa 20.08.2005 pred Q. V., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu V., vo zväzku 23, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX rozviedol. Maloleté deti D., a to S., nar. XX.XX.XXXX, U., nar. XX.XX.XXXX a Y., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľa. Odporkyni uložil povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť na maloleté deti vo výške 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, mesačne vždy vopred k rukám navrhovateľa, najneskôr do 20. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva. Zároveň odporkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. O náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý nie je len prechodný, ide o trvalý a hlboký rozvrat, účastníci nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2014, príčinu rozvratu manželstva súd videl v subjektívnom správaní odporkyne a to v požívaní alkoholických nápojov. Aj keď z listinných dôkazov mal súd prvého stupňa za preukázané, že navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. P. Z. od 12.02.2015, toto nevedlo k požadovanej náprave, aj naďalej požíva alkoholické nápoje. Odporca v takomto vzťahu vzhľadom k jej správaniu nechcel zotrvať a aj vzhľadom na záujem maloletých detí, mal za to, že takéto prostredie je pre ne nevyhovujúce. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 23 ods. 1, § 18, § 19, § 24 Zákona o rodine. Keďže s konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úprave práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas po rozvode, v rámci tohto konania súd rozhodol o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti navrhovateľa, rozhodol tak s prihliadnutím na návrh navrhovateľa, súhlasom a stanoviskom s prešetrenia pomerov kolízneho opatrovníka. Navrhovateľ si ako otec svoje povinnosti voči mal. deťom plní, súdu preto nebol známy dôvod, pre ktorý by mal o výchove rozhodnúť inak. Súd o vyživovacej povinnosti odporkyne rozhodol podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine a určil voči každému mal. dieťaťu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa vzhľadom k zárobkovým a majetkovým pomerom odporkyne. Navrhovateľovi súd priznal oslobodenie od súdnych

poplatkov, preto podľa § 2 ods. 2 Zák. o súdnych poplatkoch by tento mala zaplatiť odporkyňa, avšak súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu aj odporkyni z dôvodu jej zlej finančnej situácie. O náhrade trov bolo rozhodnuté podľa § 144, prvá veta O.s.p., podľa ktorého účastníci konania v rozvodových veciach nemajú zásadne právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa. Navrhla ho v podstate zmeniť a návrh na rozvod manželstva zamietnuť. Uviedla, že s navrhovateľom a deťmi žijú v spoločnej domácnosti tretí týždeň. Vzťahy účastníkov sa zmenili k lepšiemu, spolu hospodária a deti sa tešia na spoločné Vianoce, darčeky. Poukázala na to, že kvôli rodine sa chce zmeniť k lepšiemu, s navrhovateľom sa dohodli, že po Vianociach pôjdu k jej psychiatričke a vybaví sa pre ňu liečenie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že manželka sa nechce vzdať svojho návyku na alkohol. Poprel, že by s odporkyňou v čase podania odvolania žili v spoločnej domácnosti a uviedol, že nie je pravda čo odporkyňa v odvolaní napísala.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporkyňou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav vo veci, keď dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine. Pre zásadné stanovisko navrhovateľa k rozvodu nie je ani predpoklad na jeho obnovenie. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil aj príčinu rozvratu manželstva tak, ako mu to ukladá zákonné ustanovenie § 23 ods. 2 Zákona o rodine. Aj odvolací súd môže len konštatovať, že spolužitie účastníkov je dlhšiu dobu rozvrátené, rozvrat v manželstve nie je len prechodný, ide o trvalý a hlboký rozvrat, účastníci nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2014, príčinu rozvratu manželstva súd videl v subjektívnom správaní odporkyne a to v požívaní alkoholických nápojov aj keď z listinných dôkazov mal súd preukázané, že navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. P. Z. od 12.02.2015, čo však nevedlo k požadovanej náprave, aj naďalej požíva alkoholické nápoje a odporca v takomto vzťahu vzhľadom k jej správaniu nechcel zotrvať, a to aj vzhľadom na záujem maloletých detí, že takéto prostredie je pre ne nevyhovujúce.

Odvolací súd ďalej preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností rodičov k mal. deťom S., U. a Y. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď mal. deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľa, ktorý zabezpečuje starostlivosť o deti, má všetky predpoklady aj po rozvode manželstva, aby v riadnej starostlivosti o dieťa pokračoval. Súd prvého stupňa správne posúdil aj výšku výživného, ktoré je povinná platiť na deti odporkyňa.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil s tým, že v súlade s § 24 ods. 1 Zákona o rodine určil, že obaja rodičia budú zastupovať a spravovať majetok mal. detí.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 144 veta prvá O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu týchto trov, nakoľko dôvody pre ich priznanie súd nezistil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.